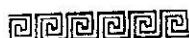

Kỹ Thuật và Tương Lai Việt Nam

* * *

NGUYỄN VĂN HIỀN

I - SỨC MẠNH KỸ THUẬT:

Mùa xuân 1981, Anh quốc thình lình bị Á căn Đình đổ quân lên đảo Falkland lấy lại đảo này. Về vị trí, đảo Falkland bé nhỏ này rất gần Á căn Đình, và lại rất xa Anh quốc ít ra là cũng khoảng một phần ba vòng tròn quả địa cầu, thì đáng lẽ bên Á căn Đình để phòng thủ giữ đảo hơn là phía bên Anh quốc phải từ xa đem quân lực tới để giữ lại, nhất là lúc cả miền này đang lạnh giá. Nhưng bên Anh quốc vốn là nước kỹ nghệ cực mạnh đã lấy lại Falkland bằng các loại hàng không mâu hạm, chiến đấu phản lực vào hàng tối tân nhất. Bốn năm sau, các tướng lãnh Á Căn Đình chủ mưu vụ đổ bộ lấy đảo này để rồi thất bại nặng nề đều bị đưa ra toà để lãnh tội.

Cuối thế kỷ 19 và đầu thế kỷ 20, cả Nga lẫn Tàu đều bị một nước Nhật nhỏ hơn và ít dân hơn áp đảo một cách nhục nhã. Sau thế chiến thứ nhì, Nhật và Đức và các quốc gia Âu Châu khác hầu như tan tành, tướng như vô phuong xây dựng lại như xưa. Họ may mắn, nhờ các chính sách phát triển kỹ nghệ tân tiến, tạo môi trường tốt nhất cho các nhân tài các ngành các nghề hoạt động, phát minh, khoảng một thập niên sau quê hương họ đều được tái thiết tốt đẹp hơn xưa.

Theo thống kê mới nhất thì tại các nước phát triển cực mạnh như Hoa Kỳ, Âu Châu, Nhật nhờ các phát minh y khoa tân tiến, các ngành kỹ nghệ siêu đẳng tích cực phục vụ con người, tuổi thọ người có thể đạt mức trung bình tới bảy chục hoặc hơn, đời sống họ càng tiện nghi thoải mái hơn xưa nhiều.

KỸ THUẬT & TƯỞNG LAI VIỆT NAM :

Quê hương chúng ta trải qua nhiều giai đoạn may mắn và cũng vô số bất hạnh chồng chất. May mắn nhất là cứ mỗi lần bị ngoại xâm là quê hương hoa gấm ta lại có các hào kiệt, tráng tài xuất hiện gìn giữ giang sơn. Bằng không

thì chúng ta đã chung số phận với Tây Tang, Armenia.. từ lâu rồi. Cận đại nhất, từ hơn một thế kỷ nay, vô số bá hạm vẫn cứ tiếp tục chồng chất lên quê hương mình. Trong khi bên Nhật, Minh Trị Thiên Hoàng ra lệnh lực canh tài một Phù Tang lạc hậu phong kiến để rồi một thế kỷ sau đó họ có khả năng đập tan ham đội Nga, huy hiếp cả một nước Tàu to lớn, đông dân hơn cả chục lần, kể cả việc họ đủ sức tới tận Hawaii để đập tan Pearl Harbor của Hoa Kỳ... thì vua Tự Đức vĩ thiển cận đã không nhìn thấy sức mạnh vô biên của nền Khoa học tân tiến trong việc cải thiện đời sống nhân dân và tạo được hệ thống quốc phòng hữu hiệu hơn. Tôi tệ hơn nữa là một thế kỷ sau đó, Hồ Chí Minh và đồng đảng chém giết chuyên nghiệp nhổ gai manh và thối cuộc bắt ngỗng đâm tom góp để được quyền bí mật trong tay. Ba mươi năm trôi qua, miền Bắc vẫn tiêu điều đổi khổ. Vì bản chất không văn minh, không ái quốc, và bản chất chỉ là dám tham quyền khát máu, Hồ chí Minh và toàn đảng nỗ lực tối đa van lạy để quốc Nga và chủ nghĩa Cộng Sản Đông Âu và kể cả van xin để quốc Tàu than hiếm đã từng lấn hiếp quê hương ta để có được nhiêu bon đan để đụt diêm miền Nam ruột thịt. Máu xương dân tộc thay vì để phòng thủ quê hương chống ngoại xâm, mồ hôi và tim óc của biết bao nhân tài thay vì để xây dựng kỹ nghệ hoá giang sơn tươi đẹp hơn, và tìm giải pháp hoà bình, tạo cơ hội thuận tiện để xum họp thống nhất với miền Nam văn minh, Hồ Chí Minh và đồng đảng đã tận sức để phá tan hoang tất cả. Hai miền của quê hương đã được thi về một mối, trộn vẹn trong ven trong bàn tay sắt và máu của đảng Cộng sản man rợ không ai bằng, đảng Cộng Sản văn minh Khoa học không bằng ai. Với sách lược hận thù kềm kẹp, gian manh, họ sẽ không bao giờ tạo môi trường thuận tiện cho việc các nhân tài các ngành các nghề nỗ lực hoạt động, xây dựng, phát triển quê hương.

Xâm chiếm lân bang để tạo oán thù với đế quốc Tàu luôn luôn áp lực mặt bắc, nham hiểm và bẩn tiện với nhân

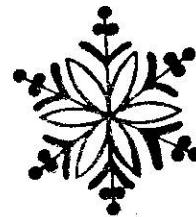

dân tao tinh canh ai ai cũng muôn ra đi, tao có hối cho Nga Sở chiếm đóng Cam Ranh làm tiên đồn cho thế giới Công Sản (lai tiên đồn!!), Công San Hà Nội đang dân quê hương vào tu; dia oan nghiệt nhất thế kỷ.

Ngày nguoi lính Pháp và nguoi lính Mỹ cuối cùng rời khỏi VN là ngày cuộc chiến của họ đã xong. Với những nguoi Việt còn nhân thây quê hương mình là VN thì cuộc chiến chưa dut, sẽ không bao giờ dut. Cho là nhỏ hông án tiền nhân uy linh chúng ta sắp toi giai đoạn may mắn, nho dông bào quốc nội và kiêu bào hai ngoại tát ca đồng nhịp, kiên trì, muu luoc, dung mảnh lát đố bạo quyền ra khỏi quê hương, thì cuộc chiến vẫn chưa xong. Chúng ta còn phải nỗ lực đưa giang són trở lại con đường dân tộc và kịp trào lưu kỹ thuật khoa học tân tiến, để quê hương ta mãi mãi là minh châu trời đông.

Mặt trận canh tân quê hương cũng sẽ muôn ngàn khó khăn nhu việc lật đố bạo quyền. Việc đóng góp của toàn dân Việt Nam vào hai mặt trận này đều gặp các khó khăn gai góc chung. Chúng ta không có cái may mắn của một Ai Cập ở Trung Đông. Chúng ta không có kinh đào Suez để hàng năm thu tiền mài lộ tàu bè qua lại lên tới một tỷ Mỹ Kim để canh tân quốc gia. Mui câu ngoại vien dê sớm khôi phục giang són và tái thiết quê hương sẽ không hẳn luôn luôn là thuận được. Làm sao chúng ta quên được lời nói thâm thúy của vị cha già dân tộc Thổ Nhĩ Kỳ MUSTAFA KEMAL: "Nhận viện trợ là một cách chắc chắn nhất sẽ làm mất độc lập và tự do". Bài học cay đắng miền Nam bị bức tử vẫn còn đó về đồng minh phản trắc, vì quyền lợi của quê hương ta không còn trùng hợp với quyền lợi và chính sách của họ. Rốt cục lại, sự thành công trong hai mặt trận này sẽ tạo thành bởi xương, máu, mồ hôi và tim óc của chính mình. Cái dấu hiệu của giai đoạn may mắn sắp tới với quê hương là các chiến sĩ can trường, của dân

tộc diêu linh bi đầy ái dã man, vẫn không bo cuoc, vẫn còn chiên đấu trong lòng quê hương cộng thêm với sự hiến diên của một triều Việt Kiêu hai ngoại tai các quốc gia văn minh nhất thế giới. Với những người ô tuổi dồi mồi và những người đã già hoặc đang già thì ít hay nhiều VN vẫn làm tim họ ray rứt, luyến thương và chống Cộng San. Thập niên vừa qua cho thấy bao quyền Cộng San tham bai trong các lãnh vực ngoại ván, muu cầu ngoại vien dê kéo dài ngày tàn của chế độ nham hiểm quái đản có một không hai trên thế gian. Phân lớn là nhỏ những người vẫn còn tâm tình VN, hiếu và chống Cộng San gian manh. Với lớp người ra đi trẻ tuổi hơn không có hoặc rất ít ký niêm, tâm tình ràng buộc với quê hương và nhất là thành phần được sanh ra và lớn lên ở hải ngoại thì VN là một cái gì xa xôi, không thương, không hận.

Tiếc là chúng ta không có phép nhiệm màu để đưa những người trẻ này đến một tinh tú xa trái đất đầy tham hàn khoang 200 năm trước để họ nhìn xuống trái đất mà thấy muôn vạn dân quân dù biết vượt núi rừng gian nguy có thể là lân di không có ngày về mà tất cả đều theo Vua Quang Trung ra Bắc để làm mùa Xuân Đông Đa lịch sù 1789, và nhỏ bao nhiêu là hào kiết anh hùng khác mà dù già hay trẻ chúng ta mới còn hiên diên nơi đây. Càng có nhiều người luyến nhớ, yêu mến quê hương thì cuộc chiến lật đố bạo quyền của quốc nội sẽ bớt khốn đốn. Chúng ta kỳ vọng giai đoạn may mắn sẽ tới thật, và gần hơn. Các kinh nghiệm và kiến thức khoa học kỹ thuật tân tiến nhất rồi đây sẽ được hàng ngàn hàng vạn nhân tài VN đem ra làm đẹp lại quê hương. Tái thiết và kỹ nghệ hoá quốc gia, vốn đã bị Cộng San Hà Nội tay sai xé nát, sẽ khẩn cấp như cuộc lật đố bạo quyền. Đất nước chúng ta năm sát nách một nước Tàu rông và đông hòn cỏ chục lân, một nước thâm hiểm dã tính rập từ mấy ngàn năm qua chỉ mong ta yêu để thôn tính. Từ một thế kỷ nay, trái đất đã bị các đế quốc b López nho lai từ khoang 40,000 km vòng tròn xuống còn chỉ vài giờ. Lại thêm là vị trí